บทที่ 4
ผลการวิจัย

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำ แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรในพื้นที่ อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน แบ่งการรายงานผลการวิจัยออกเป็น 5 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ทดสอบความรู้ในเรื่องแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 3 ทัศนะคติความเชื่อมั่นของเกษตรกรต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นว่าสามารถทำการเกษตรตามแนวคิด เศรษฐกิจพอเพียง

ผลการวิจัยปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล

1.1 อายุ

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีอายุเฉลี่ย 51.9 ปี โดยมีอายุมากที่สุด 73 ปี และต่ำสุด 27 ปี เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุเท่ากับหรือมากกว่า 52 ปี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7 มีอายุน้อยกว่า 52 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ตารางแสดงความถี่และร้อยละอายุของเกษตรกร

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 52	48	34.3
เท่ากับหรือมากกว่า 52	92	65.7
รวม	**140**	**100**

อายุต่ำสุด 27 ปี อายุสูงสุด 73 ปี อายุเฉลี่ย 51.9 ปี SD = 0.48

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.2 เพศ

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 69.3 และเป็นเพศหญิง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ตารางแสดงความถี่และร้อยละเพศเกษตรกร

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	97	69.3
หญิง	43	30.7
รวม	**140**	**100**

1.3 ระดับการศึกษา

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นหรือสูงกว่า จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 81.4 และจบต่ำกว่า มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ตารางแสดงความถี่และร้อยละระดับการศึกษาของเกษตรกร

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	26	18.6
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือสูงกว่า	114	81.4
รวม	**140**	**100**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.4 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัว 4-10 คน จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4 เกษตรกรที่มีสมาชิกในครัวเรือน 1-3 คน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ตารางแสดงความถี่และร้อยละจำนวนสมาชิกในครัวเรือนของเกษตรกร

จำนวนสมาชิก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-3 คน	47	33.6
4-10 คน	93	66.4
รวม	**140**	**100**

1.5 รายได้

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001 – 50,000 บาทต่อปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 มีเกษตรกรที่มีรายได้ 50,001-100,000 บาทต่อปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 มีเกษตรกรที่มีรายได้ ต่ำกว่า 50,000 บาท ต่อปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 55 มีเกษตรกรที่มีที่มีรายได้ระหว่าง 50,001 – 100,000 บาทจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 และมีเกษตรกรที่มีรายได้ตั้งแต่ 100,001 บาทขึ้นไป จำนวน17 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ตารางแสดงความถี่และร้อยละรายได้ของเกษตรกร

จำนวนสมาชิก	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 50,000 บาท	77	55
50,001 – 100,000 บาท	46	32.9
100,001 บาทขึ้นไป	17	12.1
รวม	**140**	**100**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.8 สุขภาพ

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีสุขภาพแข็งแรง และมีอาการเจ็บป่วยเป็นบางครั้ง จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 92.9 มีเกษตรกร 10 คน ที่แข็งแรงและไม่มีโรคประจำตัว คิดเป็นร้อยละ 7.1 ไม่มีเกษตรกรคนใดเลยที่สุขภาพไม่แข็งแรง (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ตารางแสดงความถี่และร้อยละสุขภาพของเกษตรกร

สุขภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แข็งแรงไม่มีโรคประจำตัว	11	7.1
แข็งแรงเจ็บป่วยเป็นบางครั้ง	130	92.9
รวม	**140**	**100**

1.9 ลักษณะพื้นที่ทางการเกษตร

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ทำการเกษตรในลักษณะปลูกพืชล้มลุกเชิงเดี่ยว จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 77.9 มีเกษตรกร 24 คนทำการเกษตรแบบปลูกพืชผสมผสาน คิดเป็นร้อยละ 17.1 และมีเกษตรกร 7 ราย ที่ทำการเกษตรแบบปลูกไม้ผล,ไม้ยืนต้นเชิงเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 5 (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ตารางแสดงความถี่และร้อยละลักษณะพื้นที่ทางการเกษตรของเกษตรกร

ลักษณะพื้นที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปลูกพืชล้มลุกเชิงเดี่ยว	109	77.9
ปลูกไม้ผล,ไม้ยืนต้นเชิงเดี่ยว	7	5.0
ปลูกพืชผสมผสาน	24	17.1
รวม	**140**	**100**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.10 การเลี้ยงสัตว์

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เลี้ยงไก่หรือเป็ด จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 41.4 มีเกษตรกรเลี้ยงโคหรือกระบือ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 มีเกษตรกรเลี้ยงสุกร จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 5 และมีเกษตรกร 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 5 ที่เลี้ยงสัตว์ชนิดอื่น เช่น กบ (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 ตารางแสดงความถี่และร้อยละสัตว์ที่เกษตรกรเลี้ยง

ชนิดสัตว์เลี้ยง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โค หรือ กระบือ	12	9.6
สุกร	7	5
ไก่ หรือ เป็ด	58	41.4
อื่นๆ	7	5
รวม	**84**	**61**

1.11 จำนวนชนิดสัตว์เลี้ยง

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการเลี้ยงสัตว์ จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 มีเกษตรกรเลี้ยงสัตว์ชนิดใดชนิดหนึ่ง 1 ชนิด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 มีเกษตรกรเลี้ยงสัตว์ 2 ชนิด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 มีเกษตรกรเลี้ยงสัตว์ 3 ชนิด 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 และมีเกษตรกรเลี้ยงสัตว์มากกว่า 3 ชนิด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4 (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 ตารางแสดงความถี่และร้อยละจำนวนชนิดสัตว์เลี้ยงของเกษตรกร

จำนวนชนิดสัตว์เลี้ยง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เลี้ยง	79	56.4
เลี้ยงสัตว์ 1 ชนิด	48	32.3
เลี้ยงสัตว์ 2 ชนิด	10	7.1
เลี้ยงสัตว์ 3 ชนิด	1	0.7
เลี้ยงสัตว์ มากกว่า 3 ชนิด	2	1.4
รวม	**140**	**100**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.12แรงงานทางการเกษตร

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่แรงงานช่วยเหลือเกษตรกรทำการเกษตรน้อยกว่า 3 คน จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 มีเกษตรกรที่มีแรงงานช่วยทำการเกษตร 3 – 4 คน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 และมีเกษตรกร 4 คน ที่มีแรงงานช่วยทำการเกษตรมากกว่า 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3 (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ตารางแสดงความถี่และร้อยละแรงงานทางการเกษตรในครัวเรือนของเกษตรกร

แรงงานในครัวเรือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 3 คน	96	68.5
3 – 4 คน	40	28.5
มากกว่า 4 คน	1	3
รวม	**140**	**100**

1.13 หนี้สิน

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีหนี้สินอยู่ระหว่าง 10,001-50,000 บาท จำนวน 119 ราย คิดเป็นร้อยละ 85 มีเกษตรกรที่มีหนี้สินระหว่าง 50,001 – 100,000 บาท จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.6 และมีเกษตรกร 9 รายที่มีหนี้สินต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 6.4 (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ตารางแสดงความถี่และร้อยละหนี้สินของเกษตรกร

หนี้สิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	9	6.4
10,001-50,000 บาท	119	85
50,001 – 100,000 บาท	12	8.6
รวม	**140**	**100**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.14 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีส่วนร่วม และเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนเป็นบางครั้ง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 87.1 มีเกษตรไม่เข้าร่วมหรือเข้าร่วมไม่บ่อยนัก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 และมีเกษตรกรที่มีส่วนร่วม และเข้าร่วมกิจกรรมอยู่เสมอ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ตารางแสดงความถี่และร้อยละการมีส่วนร่วมเกษตรกร

การมีส่วนร่วม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีส่วนร่วมเสมอ	6	4.3
บางครั้ง	112	87.1
ไม่บ่อยนัก	12	8.6
รวม	**140**	**100**

1.16 พฤติกรรมใช้จ่ายเพื่อการบริโภค

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ซื้ออาหารเพื่อบริโภคในครัวเรือน ไม่มีผลิตผลของตนเองที่สามารถบริโภคได้ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 66.4 มีเกษตรกรที่ซื้อเป็นส่วนใหญ่และบริโภคอาหารที่ตนเองผลิตเป็นบางส่วน จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.7 มีเกษตรกรเป็นส่วนน้อยที่ซื้อเพียงเล็กน้อย และบริโภคอาหารที่ตนเองผลิตเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 ตารางแสดงความถี่และร้อยละพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของเกษตรกร

การใช้จ่าย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ซื้อเพียงเล็กน้อย	4	2.9
ซื้อเป็นส่วนใหญ่	43	30.7
ซื้อทั้งหมด	93	66.4
รวม	**140**	**100**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.17 การรับฟังสื่อ

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่รับทราบเรื่องแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อโทรทัศน์ โดยมีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 94.3 รองลงมาเกษตรกรทราบจากการประชุม / หรือการอบรมจากหน่วยงาน จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 72.9 รับทราบจากวิทยุ 22 คนคิดเป็น 15.7 และจากเอกสารสิ่งพิมพ์ 21 คน คิดเป็นร้อยละ 15 (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ตารางแสดงความถี่และร้อยละสื่อที่เกษตรกรรับ

ชนิดสื่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วิทยุ	22	15.7
โทรทัศน์	132	94.3
หนังสือพิมพ์	21	15
การประชุม/อบรม	102	72.9
รวม	**140**	

1.18 จำนวนชนิดของสื่อ

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่รับทราบเรื่องแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อชนิดใดชนิดหนึ่ง เพียง 1 ชนิด มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 รับฟังจากสื่อ 2 ชนิด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 รับฟังจากสื่อ 3 ชนิด จำนวน 16 คิดเป็นร้อยละ 11.4 และรับฟังจากสื่อ 4 ชนิด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 ตารางแสดงความถี่และร้อยละชนิดของสื่อที่เกษตรกรรับ

ชนิดสื่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 ชนิด	71	50.7
2 ชนิด	38	27.1
3 ชนิด	16	11.4
4 ชนิด	15	10.7
รวม	**140**	**100**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.19 ความถี่ของการเข้ารับการอบรมเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เข้ารับการอบรมเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ปีละ 1-2 ครั้ง จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 77.1 มีเกษตรกรที่เข้ารับการอบรมน้อยกว่า 1 ครั้ง/ปี 23 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 และมีเกษตรกรที่เข้ารับการอบรม มากกว่า 2 ครั้ง/ ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 ตารางแสดงความถี่และร้อยละของการเข้ารับการอบรมของเกษตรกร

ความถี่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ครั้ง/ปี	23	16.4
ปีละ 1-2 ครั้ง	108	77.1
มากกว่า 2 ครั้ง/ปี	9	6.4
รวม	**140**	**100**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

<u>ตอนที่ 2</u> ทดสอบความรู้ในเรื่องแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

การศึกษาความรู้ของเกษตรกรเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้คำถามจำนวน 10 ข้อ ในการวัดความรู้ของเกษตรกร และมีเกณฑ์ในการวัดไว้ 2 ระดับคือ ตอบถูก กับ ตอบผิด

ตอบถูก ให้ 1 คะแนน

ตอบผิด ให้ 0 คะแนน

จากนั้นรวมคะแนนแต่ละข้อมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก เปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	**ระดับความรู้ของเกษตรกร**
0 - 5	น้อย
5 - 10	มาก

จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรมีความรู้ในเรื่องแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

1. ประเด็นคำถามเรื่อง "แนวคิดแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง คือ การผลิตอาหารบริโภคเอง ในสวน, ไร่, นา โดยไม่ซื้อ" มีเกษตรกรตอบถูก จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ52.9 และตอบผิดจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1
2. ประเด็นคำถามเรื่อง "แนวคิดแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดเพื่อใช้กับการทำการเกษตรกรเท่านั้น" มีเกษตรกรตอบถูก จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 และตอบผิดจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3
3. ประเด็นคำถามเรื่อง "การทำการเกษตรตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงคือการปลูกพืชโดยไม่ใช้สารเคมี" มีเกษตรกรตอบถูก จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 และตอบผิดจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6
4. ประเด็นคำถามเรื่อง "การใช้เครื่องจักรเพื่อเพิ่มผลผลิตเป็นแนวทางตามแนวคิดแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง" มีเกษตรกรตอบถูก จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 และตอบผิดจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1
5. ประเด็นคำถามเรื่อง "การมีเงินเก็บเพิ่มขึ้น คือเป้าหมายของแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง" มีเกษตรกรตอบถูก จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 52.1 และตอบผิดจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 47.9
6. ประเด็นคำถามเรื่อง "การรวมกลุ่มของเกษตรกรเพื่อสร้างความเข้มแข็งเป็นหลักหนึ่งของเศรษฐกิจพอเพียง" มีเกษตรกรตอบถูก จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 41.4 และตอบผิดจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 58.6
7. ประเด็นคำถามเรื่อง "การลดการใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรจากภายนอกเป็นแนวทางตาม แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง" มีเกษตรกรตอบถูก จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 และตอบผิดจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

8. ประเด็นคำถามเรื่อง “ทฤษฎีใหม่ คือหลักการบริหารจัดการที่ดิน และน้ำเพื่อการเกษตร” มีเกษตรกรตอบถูก จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และตอบผิดจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 50
9. ประเด็นคำถามเรื่อง “อัตราส่วนการแบ่งพื้นที่การเกษตรทฤษฎีใหม่ คือ 30 : 30 : 30 : 10” มีเกษตรกรตอบถูก จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 55.7 และตอบผิดจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ44.3
10. ประเด็นคำถามเรื่อง “การเกษตรกรรมโดยวิธีเกษตรผสมผสานเป็นแนวทางสนับสนุนแนวคิดทฤษฎีใหม่” มีเกษตรกรตอบถูก จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 และตอบผิดจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7

คำถามที่ใช้วัดความรู้ คำถามข้อที่ 1,2,3,4,5 เป็นคำถามเชิงลบ และคำถามข้อที่ 6,7,8,9,10 เป็นคำถามเชิงบวก (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 ตารางแสดงความถี่และร้อยละคำตอบประเด็นคำถามความรู้ของเกษตรกร

ประเด็นคำถาม	ตอบถูก	ตอบผิด
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1.แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง คือ การผลิตอาหารบริโภคเอง ในสวน ไร่ นา โดยไม่ซื้อ	74 (52.9)	66 (47.1)
2.แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดเพื่อใช้กับการทำการเกษตรเท่านั้น	71 (50.7)	69 (49.3)
3. การทำการเกษตรตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงคือการปลูกพืชโดยไม่ใช้สารเคมี	72 (51.4)	68 (48.6)
4.การใช้เครื่องจักรเพื่อเพิ่มผลผลิตเป็นแนวทางตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	74 (52.9)	66 (47.1)
5. การมีเงินเก็บเพิ่มขึ้น คือเป้าหมายของแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	73 (52.1)	67 (47.9)
6.การรวมกลุ่มของเกษตรกรเพื่อสร้างความเข้มแข็งเป็นหลักหนึ่งของเศรษฐกิจพอเพียง	58 (41.4)	82 (58.6)
7.การลดการใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรจากภายนอกเป็นแนวทางตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	76 (54.3)	64 (45.7)
8. ทฤษฎีใหม่ คือหลักการบริหารจัดการที่ดิน และน้ำเพื่อการเกษตร	70 (50)	70 (50)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 17 ตารางแสดงความถี่และร้อยละคำตอบประเด็นคำถามความรู้ของเกษตรกร (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ตอบถูก จำนวน (ร้อยละ)	ตอบผิด จำนวน (ร้อยละ)
9. อัตราส่วนการแบ่งพื้นที่การเกษตรทฤษฎีใหม่ คือ 30 : 30 : 30 : 10	78 (55.7)	62 (44.3)
10.การเกษตรกรรมโดยวิธีเกษตรผสมผสานเป็นแนวทางสนับสนุนแนวคิดทฤษฎีใหม่	69 (49.3)	71 (50.7)

หมายเหตุ ข้อ 1,2,3,4,5 เป็นคำถามวัดความรู้เชิงนิเสท(เชิงลบ)
ข้อ 6,7,8,9,10 เป็นคำถาวัดความรู้เชิงปฏิฐาน(เชิงบวก)

จากการทดสอบความรู้ในเรื่องแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงกับเกษตรกรจำนวน 140 คนพบว่า ประเด็นคำถาม ที่ผู้ตอบคำถามตอบถูกมากที่สุดคือประเด็น “อัตราส่วนการแบ่งพื้นที่การเกษตรทฤษฎีใหม่ คือ 30 : 30 : 30 : 10” โดย มีผู้ตอบถูก 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 55.7 และประเด็นคำถามที่ผู้ตอบคำถามตอบถูกน้อยที่สุดคือประเด็น “การรวมกลุ่มของเกษตรกรเพื่อสร้างความเข้มแข็งเป็นหลักหนึ่งของเศรษฐกิจพอเพียง” มีผู้ตอบถูก 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.4

ระดับความรู้เรื่องแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างมีคะแนน เฉลี่ย 5.1 คะแนน เมื่อเทียบกับเกณฑ์แล้ว อยู่ในระดับความรู้มาก เกษตรกรมีความรู้สูงสุด 10 คะแนน และเกษตรกรมีความรู้ต่ำสุด 0 คะแนน เกษตรกรมีความรู้อยู่ในระดับ มาก 66 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 เกษตรกรและมี เกษตรกรมีความรู้อยู่ในระดับ น้อย 74 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 ตารางแสดงความถี่และร้อยละระดับความรู้ของเกษตรกร

ระดับความรู้	**จำนวน**	**ร้อยละ**
มาก	66	47.1
น้อย	74	52.9
รวม	**140**	**100**
ความรู้เฉลี่ย	5.1 คะแนน	
ความรู้สูงสุด	10.0 คะแนน	
ความรู้ต่ำสุด	0 คะแนน	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.0	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

<u>ตอนที่ 3</u> ทัศนะคติความเชื่อมั่นของเกษตรกรต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

การศึกษาความเชื่อมั่นของเกษตรกรเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้คำถามจำนวน 10 ข้อ ในการวัดความเชื่อมั่นของเกษตรกร และมีระดับของความเชื่อมั่น 3 ระดับ คือ มาก, ปานกลาง, น้อย โดยให้คะแนนความเชื่อมั่นที่

มาก ให้ 3 คะแนน
ปานกลาง ให้ 2 คะแนน
น้อย ให้ 1 คะแนน

จากนั้นรวมคะแนนแต่ละข้อมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก เปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	**ระดับความเชื่อมั่นของเกษตรกร**
10 - 20	น้อย
20 - 30	มาก

ผลการศึกษาทัศนะคติความเชื่อมั่นของเกษตรกรต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง พบว่าเกษตรกรมีความเชื่อมั่นในในประเด็น“การทำการเกษตรตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโดยการใช้ผลผลิตในไร่นาเป็นอาหารสัตว์ ช่วยลดต้นทุนการผลิต และทำให้ครอบครัวมีความมั่นคงทางรายได้” มากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 2.26 และเกษตรกรมีความเชื่อมั่นในประเด็น“ครอบครัวของท่านมีแรงงานเพียงพอในการทำการเกษตรตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโดยไม่จำเป็นต้องออกไปทำงานต่างถิ่น” น้อยที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 2.06 (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 ตารางแสดงความถี่และร้อยละประเด็นทัศนะคติความเชื่อมั่นของเกษตรกร

ประเด็น	ความเชื่อมั่น			ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลค่า
	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)			
1.การทำการเกษตรตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโดยการใช้ผลผลิตในไร่นาเป็นอาหารสัตว์ ช่วยลดต้นทุนการผลิต และทำให้ครอบครัวมีความมั่นคงทางรายได้	37 (26.4)	103 (73.6)	0 (0)	2.26	0.44	ปานกลาง
2. การทำการเกษตรตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไม่จำเป็นต้องมีระดับการศึกษาที่สูง ท่านเองก็สามารถปฏิบัติได้เช่นกัน	34 (24.3)	106 (75.7)	0 (0)	2.24	0.43	ปานกลาง
3.ครอบครัวของท่านมีแรงงานเพียงพอในการทำการเกษตรตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโดยไม่จำเป็นต้องออกไปทำงานต่างถิ่น	97 (69.3)	17 (12.1)	26 (18.6)	2.06	0.55	ปานกลาง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 19 ตารางแสดงความถี่และร้อยละประเด็นทัศนะคติความเชื่อมั่นของเกษตรกร (ต่อ)

ประเด็น	ความเชื่อมั่น			ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลค่า
	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)			
4.พื้นที่ทำการเกษตรของท่านเพียงพอต่อการทำการเกษตรแบบผสมผสาน	8 (5.7)	106 (75.7)	26 (18.6)	2.12	0.47	ปานกลาง
5. ท่านคิดว่าท่านสามารถตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงให้กับครอบครัวของท่าน และคนในชุมชนได้	25 (17.9)	115 (82.1)	0 (0)	2.18	0.38	ปานกลาง
6. การดำรงตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้ครอบครัวของท่านมีชีวิตอย่างพออยู่พอกิน และมีความสุขได้	28 (20	112 (80)	0 (0)	2.2	0.40	ปานกลาง
7.การทำการเกษตรที่ไม่ใช้สารเคมี ทำให้ท่านและสมาชิกในครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและสุขภาพดีขึ้น	30 (21.4	110 (78.6)	0 (0)	2.21	0.41	ปานกลาง
8. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดที่ชุมชนของท่านยอมรับ และสมควรที่จะเผยแพร่ให้ทุกครอบครัวได้นำไปปฏิบัติ	33 (23.6	107 (76.4)	0 (0)	2.24	0.43	ปานกลาง
9.แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางที่ส่งเสริมให้ชุมชมชนของท่านเข้มแข็ง มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในชุมชนก่อให้เกิดความสามัคคี	34 (24.3)	106 (75.7)	0 (0)	2.24	0.43	ปานกลาง
10. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจะยังเป็นทางออก สำหรับหลายๆปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วและกำลังจะเกิดขึ้นของชุมชนของท่าน	31 (22.1)	109 (77.9)	0 (0)	2.22	0.41	ปานกลาง

เชื่อมั่นเฉลี่ย	21.4	คะแนน
เชื่อมั่นสูงสุด	26	คะแนน
เชื่อมั่นต่ำสุด	19	คะแนน
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.44	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ระดับเชื่อมั่นแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง เฉลี่ย 21.4 คะแนน เมื่อเทียบกับเกณฑ์แล้ว อยู่ในระดับความเชื่อมั่นมาก เกษตรกรมีเชื่อมั่นสูงสุด 26 คะแนน และเกษตรกรมีความเชื่อมั่นต่ำสุด 19 คะแนน เกษตรกรส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมาก 114 คน คิดเป็นร้อยละ 81.4 เชื่อมั่นอยู่ในระดับน้อย 26 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 ตารางแสดงความถี่และร้อยละระดับทัศนะคติความเชื่อมั่นของเกษตรกร

ระดับความเชื่อมั่น	จำนวน	ร้อยละ
มาก	114	81.4
น้อย	26	18.6
รวม	**140**	**100**

ตอนที่ 4 การนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกร

การศึกษาการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกร โดยใช้คำถามจำนวน 10 ข้อ ในการวัดระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกร และมีระดับการปฏิบัติ 3 ระดับ คือ มาก, ปานกลาง, น้อย โดยให้คะแนนการปฏิบัติที่

มาก ให้ 3 คะแนน
ปานกลาง ให้ 2 คะแนน
น้อย ให้ 1 คะแนน

จากนั้นรวมคะแนนแต่ละข้อมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนัก เปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ระดับการปฏิบัติของเกษตรกร
10 - 20	น้อย
20 - 30	มาก

ผลการศึกษาการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรไปปฏิบัติพบว่า เกษตรกรนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมากที่สุดในในประเด็น “การมีส่วนร่วมพัฒนาชุมชนหรือสร้างเครือข่ายทางการเกษตร” มากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 1.99 และเกษตรกรมีนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติน้อยที่สุดในในประเด็น “การปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ชนิดเดียวกันหลายๆรุ่นเพื่อ ทยอย นำผลิตที่ได้ไปบริโภคและจำหน่าย” โดยมีคะแนนเฉลี่ย 1.40 (ตารางที่ 21)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 21 ตารางแสดงความถี่และร้อยละประเด็นการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

ประเด็น	ระดับการปฏิบัติ			ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลค่า
	มาก (ร้อยละ)	ปานกลาง (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)			
1. ท่านได้ทำการเกษตรแบบผสมผสาน เช่น ปลูกข้าว, ผลไม้, พืชผักสวนครัว หลากหลายชนิดในพื้นที่การเกษตรของท่าน	39 (27.86)	89 (63.57)	12 (8.57)	1.81	0.57	ปานกลาง
2. ท่านมีการทำปุ๋ยหมักน้ำ ปุ๋ยคอก และใช้วัสดุของท่านเอง	24 (17.14)	28 (20)	4 (2.86)	1.64	0.62	ปานกลาง
3. ท่านมีการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ชนิดเดียวกันหลายๆรุ่นเพื่อ ทยอยนำผลิตที่ได้ไปบริโภคและจำหน่าย	52 (37.14)	13 (9.29)	8 (5.71)	1.40	0.68	น้อย
4. ท่านมีการจัดเตรียมที่ดินของท่านให้มีแหล่งน้ำเพียงพอต่อการทำการเกษตรตลอดทั้งปี	93 (66.43)	37 (26.43)	10 (7.14)	1.41	0.62	น้อย
5.ท่านปลูกพืชคลุมดิน, หญ้าแฝก, ทำ ปุ๋ยพืชสด เพื่อบำรุงดินอยู่เสมอ	63 (45)	28 (20)	21 (15)	1.63	0.78	ปานกลาง
6. ท่านมีการบันทึกรายรับรายจ่าย	77 (55)	22 (15.71)	15 (10.71)	1.46	0.72	น้อย
7.ท่านมีการวางแผนการใช้จ่ายรายเดือนและรายปี	118 (84.29)	5 (3.57)	9 (6.43)	1.17	0.53	น้อย
8. ท่านมีการออมเงินเพื่อรองรับค่าใช้จ่าย	115 (82.14)	6 (4.29)	8 (5.71)	1.17	0.52	น้อย
9. ท่านค้นคว้าหาความรู้ทางการเกษตรใหม่ๆ และสนใจสถานการณ์รอบด้านอยู่เสมอ	21 (15)	105 (75)	11 (7.86)	1.93	0.48	ปานกลาง
10. ท่านมีส่วนร่วมพัฒนาชุมชนหรือสร้างเครือข่ายทางการเกษตร	13 (9.29)	112 (80)	12 (8.57)	1.99	0.43	ปานกลาง

การปฏิบัติเฉลี่ย 15.6 คะแนน การปฏิบัติสูงสุด 19.9 คะแนน
การปฏิบัติต่ำสุด 14 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง เฉลี่ย 15.6 คะแนน เมื่อเทียบกับเกณฑ์แล้ว อยู่ในระดับน้อย เกษตรที่ส่วนใหญ่นำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 70.7 และปฏิบัติในระดับมาก จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 ตารางแสดงความถี่และร้อยละระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

ระดับการทำไปปฏิบัติ	จำนวน	ร้อยละ
มาก	41	29.3
น้อย	99	70.7
รวม	**140**	**100**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

<u>ตอนที่ 5</u> ความคิดเห็นของเกษตรกรในการทำการเกษตรตามแนวคิด เศรษฐกิจพอเพียง

5.1 ผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรทั้งหมดคิดว่าจะสามารถทำการเกษตรตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงต่อไปได้ (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 ตารางแสดงความคิดเห็นของเกษตรกรในการทำการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

การนำไปปฏิบัติต่อไป	จำนวน	ร้อยละ
ทำได้	140	100
ทำไม่ได้	0	0
รวม	**140**	**100**

5.2 เหตุผลในการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกร

จากการศึกษาพบว่า เหตุผลที่เกษตรกรคิดว่าสามารถนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติได้เนื่องจาก เกษตรกรส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักการที่ดี ร้อยละ 55.3 เชื่อมั่นในแนวคิดของ องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ร้อยละ 29.8 คิดว่าเป็นแนวคิดที่ตนเองสามารถปฏิบัติได้ ร้อยละ 10.6 และ คิดว่าเป็นสิ่งที่เกษตรกรปฏิบัติอยู่แล้ว ร้อยละ 4.3 (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 24 ตารางแสดงร้อยละเหตุผลที่เกษตรกรคิดว่าสามารถนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติได้

เหตุผล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
- เกษตรกรเชื่อว่าแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักการที่ดี	26	55.3
- เชื่อมั่นในแนวคิดขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	14	29.8
- เป็นแนวคิดที่ตนเองสามารถปฏิบัติได้	5	10.6
- เป็นสิ่งที่เกษตรกรปฏิบัติอยู่แล้ว	2	4.3
รวม	**47**	**100**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

<u>ตอนที่ 6</u> การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล, ระดับความรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงและ ความเชื่อมั่นแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง กับระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกร

โดยตั้งสมมุติฐาน

H_0 = ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล, ระดับความรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง, ความเชื่อมั่น ไม่มีผลกับระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

H_1 = ลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล, ระดับความรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง, ความเชื่อมั่น มีผลกับระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

และกำหนดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พบว่า

6.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและระดับการปฏิบัติของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า 0.939 , df = 1 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.333 แสดงว่าตัวแปรเพศและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าเพศของเกษตรกรไม่มีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและระดับการปฏิบัติของเกษตรกร

เพศ	ระดับการนำไปปฏิบัติ		รวม (ร้อยละ)
	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	
ชาย	26 (18.6)	71 (50.7)	97 (69.3)
หญิง	15 (10.7)	28 (20.0)	43 (30.7)
รวม	1 (29.3)	32 (70.7)	140 (100.0)

ค่าไค-สแควร์ = 0.939 , df = 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและระดับการปฏิบัติของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า 2.380 , df = 1 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.123 แสดงว่าตัวแปรอายุและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าอายุของเกษตรกรไม่มีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและระดับการปฏิบัติของเกษตรกร

อายุ	ระดับการนำไปปฏิบัติ		รวม (ร้อยละ)
	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	
น้อยกว่า 52 ปี	18 (12.9)	30 (21.4)	48 (34.3)
52 ปี หรือมากกว่า	23 (16.4)	69 (49.3)	92 (65.7)
รวม	41 (29.3)	99 (70.7)	140 (100.0)

ค่าไค-สแควร์ = 2.380 , df = 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและระดับการปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า1.559 , df = 1 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.212 แสดงว่าตัวแปรระดับการศึกษาและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าระดับการศึกษาของเกษตรกรไม่มีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและระดับการปฏิบัติ

ระดับการศึกษา	ระดับการนำไปปฏิบัติ		รวม (ร้อยละ)
	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	
ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	5 (3.6)	21 (15.0)	26 (18.6)
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือสูงกว่า	36 (25.7)	78 (55.7)	114 (81.4)
รวม	41 (29.3)	99 (70.7)	140 (100.0)

ค่าไค-สแควร์ = 1.559 , df = 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเกษตรกร กับระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า 0.481 , df = 1 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.488 แสดงว่าตัวแปรสมาชิกในครัวเรือนเกษตรกรและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าสมาชิกในครัวเรือนเกษตรกรไม่มีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเกษตรกร กับระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกร

จำนวนสมาชิก	ระดับการนำไปปฏิบัติ		รวม (ร้อยละ)
	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	
1 – 3 คน	12 (8.6)	35 (2.5)	47 (33.6)
4 – 10 คน	29 (20.7)	64 (45.7)	93 (66.4)
รวม	41 (29.3)	99 (70.7)	140 (100.0)

ค่าไค-สแควร์ = 0.481 , df = 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6.5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า 2.196 , df = 2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.333 แสดงว่าตัวแปรรายได้ของเกษตรกรและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่ารายได้ของเกษตรกรไม่มีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 ตารางแสดงการการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

ระดับรายได้	ระดับการนำไปปฏิบัติ		รวม (ร้อยละ)
	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	
ต่ำกว่า 10,000 บาท	19 (13.6)	58 (41.4)	77 (55.0)
10,001-50,000 บาท	15 (10.7)	31 (22.1)	46 (32.9)
มากกว่า 50,001 บาท	7 (5.0)	10 (7.1)	17 (12.1)
รวม	41 (29.3)	99 (70.7)	140 (100.0)

ค่าไค-สแควร์ = 2.196 , df = 2

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6.6 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับสุขภาพและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า 0.003 , df = 1 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.959 แสดงว่าตัวแปรระดับสุขภาพของเกษตรกรและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าระดับสุขภาพของเกษตรกรไม่มีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับสุขภาพและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

ระดับสุขภาพ	ระดับการนำไปปฏิบัติ		รวม (ร้อยละ)
	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	
แข็งแรงไม่มีโรคประจำตัว	3 (2.1)	7 (5.0)	10 (7.1)
แข็งแรงเจ็บป่วยเป็นบางครั้ง	38 (27.1)	92 (65.7)	130 (92.9)
รวม	41 (29.3)	99 (70.7)	140 (100.0)

ค่าไค-สแควร์ = 0.003 , df = 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6.7 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการทำการเกษตรและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า 9.718 , df = 2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.008 แสดงว่าตัวแปรลักษณะการทำการของเกษตรกรและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าลักษณะการทำการเกษตรของเกษตรกรมีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการทำการเกษตรและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

ลักษณะการทำการเกษตร	ระดับการนำไปปฏิบัติ		รวม (ร้อยละ)
	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	
ปลูกพืชล้มลุก เชิงเดี่ยว	25 (0.7)	84 (12.9)	109 (77.9)
ปลูกไม้ผล,ไม้ยืนต้น เชิงเดี่ยว	4 (2.9)	3 (2.1)	7 (5.0)
ปลูกพืชผสมผสาน	12 (8.6)	12 (8.6)	24 (17.1)
รวม	41 (29.3)	99 (70.7)	140 (100.0)

ค่าไค-สแควร์ = 9.718 , df = 2

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6.8 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนชนิดสัตว์เลี้ยงและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า 10.020 , df = 4 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.040 แสดงว่าตัวแปรจำนวนชนิดสัตว์เลี้ยงของเกษตรกรและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าจำนวนชนิดสัตว์เลี้ยงของเกษตรกรมีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 32)

ตารางที่ 32 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนชนิดสัตว์เลี้ยงและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

ชนิดของสัตว์เลี้ยง	ระดับการนำไปปฏิบัติ		รวม (ร้อยละ)
	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	
ไม่มีสัตว์เลี้ยง	21 (15.0)	58 (41.4)	79 (56.4)
1 ชนิด	12 (8.6)	36 (25.7)	48 (34.3)
2 ชนิด	5 (3.6)	5 (3.6)	10 (7.1)
3 ชนิด	1 (0.7)	0 (0)	1 (0.7)
มีสัตว์มากกว่า 3ชนิด	2 (1.4)	0 (0)	2 (1.4)
รวม	41 (29.3)	99 (70.7)	140 (100.0)

ค่าไค-สแควร์ = 10.020 , df = 4

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6.9 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงงานและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า 4.724 , df = 2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.094 แสดงว่าตัวแปรจำนวนแรงงานในครัวเรือนของเกษตรกรและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าจำนวนแรงงานในครัวเรือนของเกษตรกรไม่มีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

จำนวนแรงงานทางการเกษตร	ระดับการนำไปปฏิบัติ		รวม (ร้อยละ)
	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	
1 – 3 คน	25 (17.9)	71 (50.7)	96 (68.6)
3 – 4 คน	13 (9.3)	17 (19.3)	40 (28.6)
มากกว่า 4 คน	3 (0)	1 (1.4)	4 (2.9)
รวม	41 (29.3)	99 (70.7)	140 (100.0)

ค่าไค-สแควร์ = 4.724 , df = 2

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6.10 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า 11.472 , df = 2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.003 แสดงว่าตัวแปรหนี้สินของเกษตรกรและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าจำนวนหนี้สินของเกษตรกรมีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

หนี้สิน	ระดับการนำไปปฏิบัติ		รวม (ร้อยละ)
	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	
ต่ำกว่า 10,000 บาท	7 (5.0)	2 (1.4)	9 (6.4)
10,001-50,000 บาท	32 (22.9)	87 (62.1)	119 (85.0)
50,001 – 100,000 บาท	2 (1.4)	10 (7.1)	12 (8.6)
รวม	41 (29.3)	99 (70.7)	140 (100.0)

ค่าไค-สแควร์ = 11.472 , df =2

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6.11 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า 9.504 , df = 2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.009 แสดงว่าตัวแปรการมีส่วนร่วมของเกษตรกรและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าจำนวนการมีส่วนร่วมของเกษตรกรมีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

ระดับการมีส่วนร่วม	ระดับการนำไปปฏิบัติ		รวม (ร้อยละ)
	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	
ร่วมอยู่เสมอ	5 (3.6)	1 (0.7)	6 (4.3)
ร่วมเป็นบางครั้ง	34 (24.3)	88 (62.9)	122 (87.1)
ร่วมไม่บ่อย	2 (1.4)	10 (7.1)	12 (8.6)
รวม	41 (29.3)	99 (70.7)	140 (100.0)

ค่าไค-สแควร์ = 9.504 , df = 2

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6.12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า 10.038 , df = 2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.007 แสดงว่าตัวแปรพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของเกษตรกรและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าจำนวนพฤติกรรมการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคมีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 36)

ตารางที่ 36 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมใช้จ่ายเพื่อการบริโภค
และระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

การใช้จ่าย	ระดับการนำไปปฏิบัติ		รวม (ร้อยละ)
	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	
ซื้อเพียงเล็กน้อย	3 (2.1)	1 0.7)	4 (2.9)
ซื้อเป็นส่วนใหญ่	18 (12.9)	25 (17.9)	43 (30.7)
ซื้อทั้งหมด	20 (14.3)	73 (52.1)	93 (66.4)
รวม	41 (29.3)	99 (70.7)	140 (100.0)

ค่าไค-สแควร์ = 10.038 , df = 2

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6.13 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดสื่อและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า 4.911 , df = 3 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.178 แสดงว่าตัวแปรจำนวนชนิดสื่อที่เกษตรกรได้รับฟังและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าจำนวนชนิดสื่อที่เกษตรกรได้รับฟังไม่มีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 37)

ตารางที่ 37 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดสื่อและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

จำนวนชนิดสื่อ	ระดับการนำไปปฏิบัติ		รวม (ร้อยละ)
	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	
1 ชนิด	18 (12.9)	53 (37.9)	71 (50.7)
2 ชนิด	9 (6.4)	29 (20.7)	38 (27.1)
3 ชนิด	7 (5.0)	9 (6.4)	16 (11.4)
4 ชนิด	7 (5.0)	8 (5.7)	15 (10.7)
รวม	41 (29.3)	99 (70.7)	71 (50.7)

ค่าไค-สแควร์ = 4.911 , df = 3

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า 4.911 , df = 3 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1.78 แสดงว่าตัวแปรจำนวนชนิดสื่อที่เกษตรกรได้รับฟังและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าจำนวนชนิดสื่อที่เกษตรกรได้รับฟังไม่มีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6.14 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้ารับการอบรมและระดับการปฏิบัตินำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า 19.996 , df = 2 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 แสดงว่าตัวแปรความถี่ในการเข้ารับการอบรมและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าความถี่ในการเข้ารับการอบรมมีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 38)

ตารางที่ 38 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้ารับการอบรมและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

ความถี่	ระดับการนำไปปฏิบัติ		รวม (ร้อยละ)
	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	
น้อยกว่า 1 ครั้ง/ปี	0 (0.0)	23 (16.4)	23 (16.4)
ปีละ 1-2 ครั้ง	34 (24.3)	74 (52.9)	108 (77.1)
มากกว่า 2 ครั้ง/ปี	7 (5.0)	2 (1.4)	9 (6.4)
รวม	41 (29.3)	99 (70.7)	140 (100.0)

ค่าไค-สแควร์ = 19.996 , df = 2

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6.15 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า 22.225, df = 1 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 แสดงว่าตัวแปรระดับความรู้ของเกษตรกรและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าระดับความรู้ของเกษตรกรมีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 39)

ตารางที่ 39 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

ระดับความรู้	ระดับการนำไปปฏิบัติ		รวม (ร้อยละ)
	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	
ระดับความรู้มาก	32 (22.9)	34 (24.3)	66 (47.1)
ระดับความรู้น้อย	9 (6.4)	65 (46.4)	74 (52.9)
รวม	41 (29.3)	99 (70.7)	140 (100.0)

ค่าไค-สแควร์ = 22.225, df = 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

6.16 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความความเชื่อมั่นของเกษตรกรและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่า ไค-สแควร์ มีค่า 2.979, df = 1 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.084 แสดงว่าตัวแปรระดับความเชื่อมั่นของเกษตรกรและระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปได้ว่าระดับความเชื่อมั่นของเกษตรกรมีผลกับระดับการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติของเกษตรกรอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตารางที่ 40)

ตารางที่ 40 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความความเชื่อมั่นของเกษตรกรและระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

ระดับความเชื่อมั่น	ระดับการนำไปปฏิบัติ		รวม (ร้อยละ)
	มาก (ร้อยละ)	น้อย (ร้อยละ)	
เชื่อมั่นมาก	37 (26.4)	77 (55.0)	114 (81.4)
เชื่อมั่นน้อย	4 (2.9)	22 (15.7)	26 (18.6)
รวม	41 (29.3)	99 (70.7)	140 (100.0)

ค่าไค-สแควร์ = 2.979, df = 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 41 ตารางสรุปความสัมพันธ์ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ

ปัจจัยที่ไม่มีผลกับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ (ที่ระดับการยอมรับที่ 0.05)	ปัจจัยที่มีผลกับการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ (ที่ระดับการยอมรับที่ 0.05)
- เพศ - อายุ - ระดับการศึกษา - จำนวนสมาชิกในครัวเรือน - รายได้ - ระดับสุขภาพ - จำนวนแรงงาน - ชนิดสื่อ - ความเชื่อมั่นของเกษตรกร	- ลักษณะการทำการเกษตร - จำนวนชนิดสัตว์เลี้ยง - ภาวะหนี้สิน - การมีส่วนร่วม - พฤติกรรมใช้จ่ายเพื่อการบริโภค - การเข้ารับการอบรม - ระดับความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved